

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

Nazwa modułu/przedmiotu: Dyrygentura		Kod przedmiotu: D1-DOD-PP/01
Nazwa jednostki prowadzącej moduł/przedmiot: Wydział Dyrygentury, Jazzu, Muzyki Kościelnej i Edukacji Muzycznej		Obowiązuje od roku akademickiego: 2021/2022
Nazwa kierunku: Dyrygentura		
Forma studiów: Stacjonarne I st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: Dyrygentura orkiestr dętych		Rok/Liczba semestrów: I-III/6
Język modułu/przedmiotu polski	Forma zajęć: wykład	Wymiar zajęć: 180
Liczba punktów ECTS	Patrz: Program studiów kierunku Dyrygentura	
Koordinator	Kierownik Katedry Dyrygentury	
Prowadzący zajęcia	prof. dr hab. Henryk Wierzchoń dr hab. Michał Dworzyński, prof. ucz. dr mjr Dominik Sierzputowski dr Szymon Stec	
Cele i założenia przedmiotu/modułu	<ul style="list-style-type: none">- nauczenie studenta techniki dyrygenckiej w stopniu zezwalającym na pełną swobodę wypowiedzi artystycznej w pracy z zespołami orkiestrowymi- stymulowanie rozwoju intelektualnego, osobowości, wrażliwości i smaku artystycznego studenta- zaznajomienie z rolą i zadaniami dyrygenta prowadzącego zespół orkiestrowy- zaznajomienie z problematyką wykonawstwa zespołowego- zaznajomienie w możliwie pełnym zakresie z literaturą muzyczną, przeznaczoną dla orkiestr, a przede wszystkim z dziełami reprezentatywnymi dla danego okresu historycznego- rozumienie specyfiki wykonawczej dzieł różnych stylistycznie i estetycznie	
Wymagania wstępne	<ul style="list-style-type: none">- warunkiem formalnym przystąpienia do egzaminów wstępnych na Dyrygenturę jest zdanie egzaminu dojrzałości poświadczone dyplomem maturalnym- na egzaminie wstępnym student powinien wykazać się predyspozycjami do wykonywania zawodu dyrygenta w zakresie rozwoju intelektualnego i artystycznego, techniki manualnej, a także wiedzą i umiejętnościami w zakresie kształcenia słuchu i gry na instrumencie	
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Patrz: Tabela efektów uczenia się dla kierunku Dyrygentura		
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		
<ul style="list-style-type: none">- poznanie i opanowanie podstawowych elementów techniki dyrygenckiej w zakresie właściwej postawy, taktowania metrycznego /metrum proste i złożone/, realizacji motywów metryczno-rytmicznych, realizacja wskazań agogicznych, dynamicznych, artykulacyjnych, ekspresji /ręce, mimika twarzy, „mowa” ciała/- dyrygowanie bez batuty i z jej zastosowaniem- poznanie zasad studiowania partytury pod względem treści muzycznej i problemów związanych z techniką dyrygencką		

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

<ul style="list-style-type: none">- realizacja przy współpracy z dwoma akompaniatorami wybranych utworów orkiestrowych z przedziału od Klasycyzmu do początków XX wieku- poznanie zasad przygotowania do prób z zespołami instrumentalnymi- stworzenie podstaw do samodzielnego rozwiązywania problemów technicznych i artystycznych, związanych z opracowywaniem partytur z zakresu przewidzianego programem ramowym- podstawy sztuki akompaniamentu instrumentalnego i wokalnego	
Literatura	<p>Literatura podstawowa Hermann Scherchen – Des Dirigierens, Leipzig, J.J. Weber 1929, Mainz, Schott 1929; Kirill Kondrašin – Mir diriżera, Leningrad 1976, Muzyka; F. Endler – Karajan, Felberg SJA, Warszawa 1999, Harvey Sachs – Toscanini, PIW W-wa 1988; /, B. Pocij – Wodiczko, PWM Kraków 1964; J. Waldorff – Diabły i anioły, PWM Warszawa 1971; periodyki poświęcone życiu muzycznemu: Ruch Muzyczny, Twoja Muza, Muzyka 21</p> <p>Literatura uzupełniająca - podręczniki do instrumentoznawstwa, /np.: Andrzej Chodkowski – Instrumenty orkiestry dzisiejszej, PWM Kraków 1956; Curt Sachs – Historia instrumentów muzycznych, PWM Kraków, 1989; Kazimierz Sikorski - Instrumentoznawstwo, PWM Kraków, 1975; Edward Chodkowski – Rola instrumentów dętych w orkiestrze XX wieku, Zeszyt Naukowy nr 21, AM Katowice 1978; monografie poświęcone budowie instrumentów orkiestrowych i grze na nich;</p> <p>Literatura uzupełniająca do wyboru K. Wiłkomirski - Wspomnienia i Wspomnień ciąg dalszy, PWM Kraków, 1971 i 1080; A. Grzejewska – Ten wariat Maksymiuk, Oficyna Wydawnicza "Twoja Książka", Białystok 1994; H. Czyż – Nie taki diabeł straszny, Wydawnictwo Łódzkie, Łódź 1979; H. Czyż – Jak z nut, Wydawnictwo „Tryton”, Warszawa 1993; E. Markowska – Jana Krenza pięćdziesiąt lat z batutą, PWM Kraków 1996;/</p>
Metody kształcenia	<ul style="list-style-type: none">- wykłady połączone z prezentacją i praktycznymi ćwiczeniami- sesje naukowe związane tematycznie z przedmiotem- wykłady problemowe- prezentacja nagrań CD i DVD- analiza partytur i dyskusja- analiza porównawcza interpretacji zarejestrowanych na nagraniach i w wykonaniach „na żywo”- analiza przypadków i rozwiązywanie zadań artystycznych- praca indywidualna zarówno w aspekcie poszerzania i doskonalenia wiedzy i umiejętności związanych z przedmiotem, jak i nauk humanistycznych i kultury- aktywny udział w życiu Uczelni w zakresie organizacji wydarzeń artystycznych, śledzenie wydarzeń artystycznych w skali regionu i kraju
Metody weryfikacji efektów kształcenia	podlegający ciągłej ocenie proces praktycznej realizacji wybranych partytur w zakresie znajomości dzieła muzycznego, jego opanowania pod względem szeroko rozumianej techniki dyrygenckiej i wypracowania założeń interpretacyjnych w obszarze ekspresji i realizacji z zespołem
Forma i warunki zaliczenia	<p>Warunki zaliczenia</p> <ul style="list-style-type: none">- opanowanie przez studenta zakresu wiedzy i umiejętności technicznych niezbędnych do praktycznej realizacji dzieła orkiestrowego lub operowego w obszarze przewidzianym przez program ramowy- wykazywanie się pilnością i rzetelnością w studiowaniu- aktywność własna studenta w zdobywaniu wiedzy i doświadczeń związanych ze studiowanym kierunkiem <p>Formy zaliczenia</p> <ul style="list-style-type: none">- przejściowe egzaminy komisyjne po semestrach 1 – 5 w formie praktycznej, przy współpracy z dwoma akompaniatorami oraz solistami – wg. potrzeby

Akademia Muzyczna
imienia Feliksa Nowowiejskiego
w Bydgoszczy

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

	<ul style="list-style-type: none">- komisyjny egzamin dyplomowy po semestrze szóstym w formie publicznej prezentacji utworów z orkiestrą.- pisemna praca dyplomowa na temat zaakceptowany przez Radę Wydziału- egzamin dyplomowy w formie kolokwium i obrony pracy dyplomowej /po semestrze szóstym/	
Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
5.12.2023	as. Jarosław Ciechacki	dostosowanie do zmian w programie studiów
15.05.2021		utworzenie sylabusu